



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori**

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

**Fontaine, Jacques**

**Coloniæ Agrippinæ, [1692]**

§. 9. De familiari Colloquio & amica visitatione quam frustra expetit  
Eximius Dominus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39122**

malum in posterum caveatur, non ut delinquentibus superbe insultetur, aut eorum conculetur autoritas.

## §. 9.

*De familiari Colloquio & amica visitatione quam frustra expetit Eximius Dominus.*

**P**otuissem, te Judice, multis scriptio-  
 laboribus, & sumptibus parcere, si modo unius  
 horulae spatium familiari colloquio, amicaeque  
 cuipiam visitationi (nam longo nos locorum inter-  
 vallo ab invicem sejungi non arbitraris) indulgere  
 placuisset. Ego verò contrà existimo, quòd  
 unius horulae colloquium tam uberem mihi  
 scriptio-  
 nis materiem largiretur, ut Libellus  
 unus aut alter difficultates omnes complecti  
 non posset, sed commilitonis tui Steyartium  
 impugnantis exemplo in octo, vel fortè plu-  
 res partes essent dividendae. Quantum rixa-  
 rum, & scriptio-  
 num peperit familiare illud col-  
 loquium, & amica visitatio inter Lovanienses  
 quosdam Academicos, & Religiosos Anti-  
 Jansenianos coram Illustrissimo Alphonso Me-  
 chliniensium Antistite, uti & aliud Ferre-  
 rium inter, & Lalanium coram Episcopo

Convenenti, norunt omnes in controver-  
 siis Jansenianis Historico-Theologicis non  
 planè peregrini. Audivi quandòque à viris  
 gravissimis, nihil ejusmodi Conventibus ple-  
 rumque esse perniciosus. Quid enim ex iis  
 aliud expectes, quàm utriusque partis Theo-  
 logos, ubi domum redierint, singula acta  
 & responsa narraturos, quemlibet prout rei  
 suæ expedire judicaverit. Hinc veterum fo-  
 mes contentionum, & novarum Seminarium,  
 singulis testimonia mutua elidentibus. Ast  
 ubi stylo res geritur, scriptis publicis, ad  
 rem ipsam facilius devenitur, & propositis  
 utrimque rationibus, litis Decisio Eminentissi-  
 morum Cardinalium, atque in primis Se-  
 dis Apostolicæ judicio relinquitur. Quam-  
 diu Constitutionibus Pontificiis subscribere  
 renuis, quamdiu cum Orthodoxis omnium  
 Ordinum Theologis renuntiare Janseniano  
 sensui eique cum Alex. VII. dicere anathe-  
 ma, frustra postulas *familiaire Colloquium*, &  
*Amicam visitationem*. Iterum dico Martine, &  
 ab inculcando, opportunè, importunè, tibi,  
 tuisque infarciendo nunquam desistam, ana-  
 thema dicendum est omnibus propositioni-  
 bus, quibus anathema infligere Pontifices:  
 neque tantùm propositionibus quoad sonum  
 verborum, vel sensum, quem sibi quilibet  
 fa-

facile finxerit, sed quoad sensum quem Pontificis definitionibus suis designant, adeoque expressè & clarè dicendum est anathema Propositionibus quinque famosis eo sensu, quem attentis antecedentibus, & consequentibus habent in Libro, cui titulus *Augustinus Cornelii Jansenii &c.* hic enim sensus est, quem Alexander VII. constitutione suâ terminis formalibus exprimit, & disertè configit. Hoc ubi præstiteris, & alicujus momenti discrimen tua inter, & damnata Jansenii dogmata exhibueris, tum te Catholicum agnoscam, & scriptis publicè profitebor, tum elidam ipse satis efficaciter, quidquid à me scriptum hæcenus, quo te in Jansenismi suspicionem vocaverim: tum familiare tecum colloquium ultrò expetam: tum amicis visitationibus, & mutuis, nihil mihi accidere poterit jucundiùs: tum fortè non majori sententiarum, quam *locorum intervallo ab invicem sejungemur*, qui nunc tantum ferè ab invicem distamus, quantum Ipræ distant Hippone, aut Roma Amstelodamo. Et quoniam scribis quod eâdem (si non majori) humanitate in visceribus JESU CHRISTI amplexus me fuisses quam, quâ nuper R. P. Iacobum de la Fontaine stipatum R. P. Isacco de Bruyn propè Collegium PP. Societatis salutasti, ubi te Romani Pontificis constitutioni modò

superius memorato consentire probaveris, primus in amplexus tuos ruam: cumque meam libenter passim tuum *Patrem* appelles, simili ferè affectu tibi accurram obvius, quo amantissimus Pater filio redeunti ex regione longinqua Lucæ 15. vel si malueris, charitate te verè fraterna complectar, adhibens illud Canticorum cap. 8. *quis mihi det te Fratrem meum sugentem ubera Matris mee!* Ubi autem memini tantæ humanitatis tuæ, quâ nuper R. P. *Jacobum de la Fontaine* stipatum R. P. *Isaaco de Bruyn* propè Collegium P. P. *Societatis salutasti?* Non in limine difficultatum, ut falsò asseris, neque usquam alibi. Dixi quidè in PRÆFATIONE DIFFICULTATUM: *addebant familiares, vultum suavissimi D. Henrici, qui nescio quas nuper rugas contraxerat, ad pristinam rediisse amœnitatem: salutatum etiam à Societatis Patribus, salutem reddere rursùs perhumanitèr, imò & primum impertiri.* Verùm nihil illic exprimitur de illo occurfu, de quo tu in Epistola; neque reverà scio an singulari aut etiam ordinariâ humanitate Patres illos tum salvaveris, imò intelligo vultum tibi tum temporis fuisse subtristem, & Patres illos vix levitèr intuitum, fortè quia recens veneras à consultatione adversus me in Collegio Pontificio instituta. Aliis verò ejusdem Societatis Pa-

Patribus alijs in occuribus visus es benignior. Scio miratum fuisse P. Jacobum de la Fontaine hanc in te morositatem insolitam : & penè eam imputasset P. Isaaco de Bruyn, quod te aliquandò in Thesisibus excepisset minus mollitè, ubi Pater Jacobus nunquam tui in Thesisibus meminisset.

Quid autem mihi in Colloquio illo familiari, & amica visitatione proposuisses? Aliudne quam quod in gemina Epistola tua & tot Thesisibus expressisti? *Ingenue*, inquis, *fassus fuisset eadem illa omnia à me vel teneri, vel non teneri, quæ superius professus sum à me teneri, vel non teneri. Ex quo manifestè sequitur difficultatibus tuis conscribendis merito supersedere te potuisse, saltem ad eam partem quod attinet, in qua doctrinam meam sanam, verèque Catholicam erroris hæresosque infundatè insimulatam voluisti.* Penes lectorem Martine sit arbitrium, an hujusmodi Colloquium non fuisset ad pacem inter nos componendam prorsùs inutile; non enim ad eò hebes sum, non tam parùm in fraudibus hæreticorum, Jansenistarum (quam quid hos ab hæreticis distinguo?) Et Novatorum versatus, ut hujusmodi locutionibus ambiguis facilè mihi patiar imponi, saltem ab eo qui hæretico sensui toties provocatus abnuit renuntiare. *Doctrinam tuam*  
præ-

prædicas sanam, Catholicam, erroris, heresiosque  
 infundatè à me insinulatam. Quid miri nullus  
 hæresiarcha doctrinam suam non proclamât  
 sanam, Catholicam, Augustinianam, &c.

Quin & ejusdem, inquis, omninò mentis fuisset,  
 quam in Epistola Illustrissimo Sebasteno inscripta  
 exposui, videlicet paratum me exhibere ad quod-  
 cumque legitimum tribunal præeuntem te sequi.  
 Eòne tandem recidisset familiare illud collo-  
 quium, & amica tua visitatio? Ad tribunal quod-  
 cumque legitimum me sequi velles, & qui-  
 dem eò me fortè, ut ais, invitum protra-  
 het Eruditissimus Dominus Melis. Miserum  
 me, & perditissimum! si solus & quidem  
 medius inter duos Augustini Discipulos, alium  
 Eximium, alium Eruditissimum virum præ-  
 fervidum, & Rectoris nuper in Alma Uni-  
 versitate supremi munere perfunctum cogar ac-  
 cusandus comparere! quis pro me patronus ad-  
 versus viros tantos perorabit? Auderemne me  
 committere P. Jacobo de la Fontaine? causa  
 videtur dubitandi, quòd licet semèl nimis  
 turbulentis contra Didacum implicitus & quo-  
 dammodò abreptus cogitationibus, Patri il-  
 li solita tua & sanè comi humanitate non  
 arriferis, nihilominùs volens probare affe-  
 ctum singularem, quo me, ut ais, in visce-  
 ribus JESU-CHRISTI complexus fuisses, eum  
 æqui-

æquipares affectui, qua es erga illum Patrem.  
 An non signum aliquod est, quod inter Mo-  
 linistam hunc, & famosos Augustini Discipu-  
 los non malè conveniat? nolim tamen vi-  
 rum illum de tam turpi collusione seu præ-  
 varicatione reddere suspectum, cum tamen  
 propter pectoris, aliasque infirmitates corpo-  
 ris non leves præmaturè à docendi munere  
 amotus sit, & ex medicorum judicio quies-  
 cere jussus, causæ meæ non sufficeret. Im-  
 plorandum mihi est Patrocinium R. P. Isaaci  
 de Bruyn: hic tecum præliari, hic te cam-  
 po pellere solitus, id libentè suscipiet, &  
 ut sperare licet, non infelicitè exequetur.

§. 10.

*De minis Erud. D. Petri Melis.*

**M**Ultum vos etiamnum commovet, quod  
 in prima ad vos Epistola scripseram  
 die 20. Augusti præteriti, de minis Domini  
 Melis, prout illud coràm pluribus testibus  
 omni exceptione majoribus acceperam ab  
 Amplissimo D. Decano, postridie vestri cum  
 illo congressus. Negatis strenuè & quidè  
 juramento confirmare parati illud, aut quid-  
 quam simile à D. Melis fuisse prolatum. Ad  
 quod